

Publicerad 2014-04-29 02:09 av Miss Zorba Trasselsudd

Ögonen svämmar över

Stormen river upp mitt bröst

Kastar upp mina inälvor

Står ensam och lider

Kämpar kraftlöst emot

Lycka vilken otrolig lycka

Gråten finns där hela tiden

Lurar bakom varje hörn

Griper mig likt ångestens demoner

Orkeslös ligger jag bara stilla och stirrar i taket

Vilken lycka, vilken glädje

Sakta kryper jag vidare

Min omgivning står inte ut

Med mig

med mitt vidriga sätt att vara

Dom kan i alla fall lämna mig

Jag däremot

Är lämnad till mitt egocentriska öde

Att frossa i illamående och ensamhet

Glädjen är outhärdlig

Denna vidriga glädje jag ska känna inför det som väntar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Miss Zorba Trasselsudd med Poeter.se id #9093 innehar upphovsrätten